

plices pertinebunt; quædam à Jure Gentium, quædam à civili leniter ac remissè, omnia verò à Jure N. rigidè tractabuntur.

§. XXVI.

Inter tranquillos acqvirendi modos ex institutò quædam gentium recipiuntur incrementa ex alluvione; *H. Grotius L.II. c.8. §. 8.* Jure Naturæ teneor ego, qui commodum indè percipio, alteri, qui damnum patitur, satisfacere. *Hominem enim, inquit Cicero III. Officior. hominis incommodo suum augere commodum, est contra naturam:* Eundem tamen in modum Jure civili dissimulatur in contractu tolerabilis (quæ non fit ultra dimidium) inæqualitas; jure N. nulla. Nemo enim, secundum hujus rigorem, ulla ex parte aut ullo modo est lædendus.

Exempla è Republicâ  
a) tempore  
Pacis,

§. XXVII.

Inter media tranquilla justè continuandi dominium, jure Gentium, vel primo locò ponitur Præscriptio. De publicò dominiò *Philippus ad T. Quintium apud Livium L.32. Civitates quas ipse cepi, præsidii liberabo; quæ mihi traditæ, à Majoribus justâ ac hæreditariâ possessione, iis non excedam* De privato *Cicero L.II. Offic. Quam habet æquitatem, ut agrum multis annis aut etiam seculis ante possessum, qui habuit, amittat?* Nihil roboris relinquit tempori rigor Juris Naturalis. Verè *Grotius L.2. de J.B. & P.c. 4. §.1. Tempus ex suaapte naturâ vim nullam effectricem habet: nihil enim fit à tempore quæquam nihil non fit in tempore.* Semel hîc injustum nunquam evadit justum. Imò verò Rigor ille poscit, ut de usufructu Domino rei, ad quem spectat, satisfiat, & eò quidem magis, quò gravius est damnum, quod ille longò tempore, decurrente amplissimò præscriptionis spatio, percepit. Universalissimum enim rigidissimumque est ejus Axioma: *Suum cuique tribuendum.*

§. XXVIII.

Juxta rigorem Juris naturalis pœna non minùs ac culpa est personalis. Malum enim pœnæ, nisi post malum culpæ, non potest infligi. Jure positivo humano crimen læsæ Majestatis à parentibus commissum luunt etiam liberi. Hodiè tamen ob noxam minus, qui in Regem deliquit, non omnis propinquitas perit; quæ *Perfarum lex Ammiano Marcell. L. 23 inter eas, quæ divinitate omnes leges superant, abominanda meritò dicitur.*